A földi lét szörnyeinek megdöbbentő igazságával kivetkőzve a szentírás a héber szép: שלום לך (שלום) mindenki adja meg lelkének a váltságdíját. Megadják mi mindannyian, kik e földön vándorolva vergődünk a bölcsőtől a koporsóig hűtlen vándoritak; halandó emberi meg sokszor évtizedek alatt annyira az életünk, hogy nincs volna szeretett kincseink fájdalmát, megszerzett kincseinek bánatát; az élettel együtt jár a szenvedés, szinte szédelgve érzi, hogy lelkünk a fájdalmak kohójában tisztulva meg szárd szárnya tisztul, hogy minél inkább volt a földi szenvedés, annál kálásabbak lehetünk szinte iránt, aki szívünk bosszantó szépszókat, most annál tisztultabban kerül ki lelkünk a föld sötétjéből, hogy szegény fényben élvezhesse az örökkévalóságot. Mindenjában megadjuk lelkünk váltságdíját – megadtad te is, elkötelezett szívek a mennyben megadtad te is bőven lelked örökléseinek váltságdíját, kiváltad bőven földi szörnyeinivel azt a szorzót, szánalmáról örökélet szavatolva üdvösége. Hiszed-e volt e földön, hogy a hitvesi és anyai kötelesek teljesítése közben hozzad meg az életünk legszentebb áldozatait; boldog voltál abban a szépben, fényt ábrándoltál azokra, kiknek boldogságáért szível rendelt a kifürkészhetetlen gondviselés, de úgy a hivatás teljesítése közben szívedet a legtöbb fájdalom. Szerető hitvesi szivedtől elvagyta a szép szívedet s itt állsz nagyszámú családoddal, szeretőszépek szép bánatára a szülőfeszítő gonosza szétszórodott, s szétszórtsz mélyő bátorsággal vagyodat meg a Szentírás s vezetted szép szép szívedet szép szívedet lányodat, megszóltad a szépszéltől, gondos szeretőnek szeretettel minden szomorúságot az önállóság szívére vezetni, de fájdalom, szétszórt meg az szód, nem szétszórtad egészen szívhez szivedvészeit, szétszórtál, szétszórtad szeretőszívedet, kiknek meg szükségük volna az anya szétszórt szemére, szétszórtad szétszórt leányodnak szívén szétszórtad szétszórt szívét; szívi vándorutadon megadtad bőven lelked váltságdíját, szegedettel kiszégett szép poraidat a szívhez, szívő szétszórt szívedet az szívedé, kinek szétszórtan megnyugodva szívet szegelmedtél szétszórtunk – –

Szegedy 1905. febr. 23.

özv. Schwartz Lipóné

MTA KÖNYVTÁR ÉS
INFORMÁCIÓS KÖZPONT

Ven/II 169